

HÍRADÓ GYOMAENDRŐDI

GYOMAENDRŐD VÁROS ÖNKORMÁNYZATÁNAK LAPJA

XI. ÉVFOLYAM 11. SZÁM

1992. NOVEMBER

MEGJELENIK HAVONTA

ÁRA: 15 FT

A TARTALOMBÓL

**Képek
nemzeti ünnepünkről**
(4-5. oldal)

„HALOTTAK HALLGATÁSA”
(6. oldal)

*A tisztességet nem kívánom
megvásárolni...*
(9. oldal)

DIÁKMENÜ
(11. oldal)

**AZ MSZP
ÁLLÁSPONTJA**
(13. oldal)

Francia képek
(14. oldal)

Képek az ÁSZ-ünnepéről
(8. oldal)

MIKULÁS

A gyerekek nem is Miklós, hanem Mikulás napjának ismerik, s a Mikulás nem más, mint a Miklós név szláv változata.

A legendás életű püspök, aki a IV. század közepén halt meg, különösen a felebaráti szeretet gyakorlásában tűnt ki: a Mikulás-napi ajándékozás is az ő emlékére történik: a legenda szerint ugyanis a püspök egy szegény család házába az ablakon át aranyat dobott, amelyből a három szegény lány gazdag hozományra lett. Erre emlékezve teszik az ablakba cipőjüket a gyerekek december 6-án, várva, hogy a Miklós püspököt ábrázoló szakállas Mikulás-apó beleejtse ajándékát – ha nem is aranyat, legalább csillogó, aranyos papirosba burkolt csokoládét, diót, édességet.

A szent életű püspök neve a cseh és a szlovák nyelvben lett Mikulas, s ezt ők szabályos férfinévként használják a Miklós megfelelőjeként. Magyar fül számára azonban kissé szokatlan, ha egy húszéves fiatalember például a Balaton partján úszónadrágban bemutatkozik: Mikulas Bohuslaw. Igazi „nyári Mikulás”! (Arany Toldijában Mikola a cseh vitéz neve, s ez is a Miklós, illetve Mikulas egyik változata.)

Cibere az ÁSZ

SALOM

(Békét hozok – héber köszöntés)

Egykoron kislalum elhagyatott zsidó-temetőjében gyerekkövel próbáltam elképzelni a zsidó embert. Milyen a bőre színe, haja, orra, habitusa? Miben különbözik tőlünk, magyaroktól? Mondták ilyenek, mondták olyannak.

Mára már tudom, hogy bőrszíne alapján szinte a feketétől a fehérig minden színárnyalata megtalálható, s nincs homogén habitusa. Zsidó, aki annak vallja magát s a zsidó törvények, szokások szerint él. A világon szinte mindenütt él belőlük, szétszórtá őket a történelem. Napjainkban van egy miniállamuk, melynek neve Izrael. Sorsom szerencse oldala megadta, hogy eljuthassak e bibliai földre, ma már a sivatag határára. Láthattam, érezhettem egy nép szívós küzdelmét léteért, fennmaradásáért a történelem színpadán. Mózes vizet fakasztott a sziklából – írja a biblia, mai utódai fejlett mezőgazdasági technológiával szó szerint meghódítják s termékennyé teszik az eddigi kopár kősvivatagot. Ott emelnek városokat, ahol egy európai ember az élet létezését sem tudná elképzelni. Nem ismernek lehetetlent, mert élni akarnak s az emberi együvé tartozásuk közösségi érzése adja hozzá a hatalmas erőt.

Milyen hálásak is lehetünk MI magyarok Árpád apánknak, ki e termékeny Kárpát-medencébe vezérelt bennünket. De felismertük-e, s tudunk-e élni adottságainkkal, lehetőségeinkkel? E nép, amely túlélte – többek között – a tatárjárást, a törökveszt, úgy ahogy a XX. századi világháborúkat, ennek a népek lesz-e ereje magyarságát népet összetartó erővé kovácsolni s – vallástól, világnézettől, bőrszíntől stb. függetlenül – a természet, az élet törvényeit számba vevő közös gondolati rendszer „vezérágai” mentén együtt gondolkodni s együttesen fennmaradni a jövő évszázadban (évezredben?) is Európa térképén? Vagy talán minket is szétszór a történelem?! (Még ennél is jobban?!)

Foglár Mihály

ÉRDEKÜNKBEN

Az Önkormányzat és a Polgármesteri Hivatal üléseiről

NOVEMBER 12.

Az Önkormányzat tulajdonairól és vagyonnal való gazdálkodás egyes szabályairól szóló rendeletet elfogadták.

Az 1993. évi költségvetés előkészítését a különböző bizottságok megkezdték és jelenleg is azon fáradoznak, hogy minél OPTIMÁLISABB legyen a KÖZ számára. (A költségvetési koncepciót a Polgármesternek nov. 30-ig kell benyújtani a testületnek.)

Íme a vitaindító amelyet Nagy Istvánné csoportvezető állított össze, amelyet a képviselők számára mellékletekkel ellátott.

Az 1993. évi költségvetés tervezésének első szakasza lezárult azzal, hogy Önök elé kerül egy számítási anyag, elkezdődik egy újabb szakasz, amikor a Képviselő-testület a bizottságok javaslata alapján meghatározza a prioritásokat, a terv fő irányait.

Mi jellemezte az első szakaszt?

A Képviselő-testület 1992 nyarán tájékoztatót kapott a kormány által készített, a Parlament részére benyújtott előterjesztésről, amely az 1993. évi gazdasági programról és a költségvetési politika fő irányairól, az önkormányzati gazdálkodásra gyakorolt hatásáról szól.

A kiadott számítási anyagban érzékelt lehetett, hogy az önkormányzatok 1993. évi támogatása és átengedett bevételek (SZJA) összege igazodik a makrogazdasági feltételekhez.

A költségvetési törvénytervezet szerint csökken a személyi jövedelemadó és személyi jövedelemadó-kiegészítés összege (városunknál közel 21 milliárd Ft bevételi kiesést jelent), a normatív állami hozzájárulás mértékének növekedése csak az 1992. évi központi bérpolitikai intézkedések fedezetére nyújt fedezetet.

Fokozza a problémát városunkban, hogy a növekvő intézményi kiadási igény mellett az ellátottak száma csökken: pl. általános iskolai, gimnáziumi, szakmunkástanulói létszám, nő viszont az olyan ellátottak száma, akiknél a normatív állami támogatás összege meg sem közelíti a működéshez szükséges fedezetet (pl. óvoda) vagy nő az olyan ellátottak száma, akikre normatív állami támogatás nincs (pl. bölcsődei ellátás, napközi otthoni ellátás). Az előkészítő munkákhoz tartozott, hogy a Képviselő-testület döntött a céltámogatási igények benyújtásáról, egyes mutatószámok (oktatás) fejlesztésekről, élelmezési folytató intézményeknél a nyersanyagköltségről, a Gondozási Központnál az ellátottak térítési díjáról.

Az intézmények igény oldalról összeállították költségvetésüket, amely lényegében

követi az árváltozások kihatását, a közalkalmazottak és köztisztviselők jogállásáról szóló törvény végrehajtását.

A hivatal számításokat végzett a bevételek meghatározására, a kiadásoknál pedig számba vette azoknak a feladatoknak a kiadási vonzatát, amire a költségvetési törvénytervezet lehetőséget ad, illetve a Képviselő-testület már döntött.

Ismerkedett a szociális törvénytervezettel, a jelenlegi információkra építve az új feladatokra költségszámítást végzett.

◆ ◆ ◆

Mentőállomásunk jelenleg két garázssal rendelkezik, ezt szeretnénk bővíteni, az önkormányzat 300000 forintos támogatást erre a célra megszavazott.

(A gyomaendrődi mentősök körülményeiről a következő számban).

◆ ◆ ◆

A Pocsai képviselő által kezdeményezett SZÉTVÁLÁSI AKCIÓTÓL 17 önkormányzati tag elhatárolta magát, Jenei Bálint úr kivételével.

Tisztelt Képviselő-testület!

Bevallom, nem szívesen rabolom el a drága időt a fontos napirendek elől, de mégis megteszem, mert Pocsai képviselő úr október 13-i bejelentése után a helyi sajtókban a Polgármester úr – nem először – számomra bántó megjegyzéseket tett. Ezekre eddig soha nem reagáltam.

Közvetlenül a választások után a Polgármester úr első, Délkeletben megjelent nyilatkozatában számomra bántó és valótlan megjegyzéseket tett. Toleranciámat bizonyítja, hogy a később velem készített interjú a Polgármester úr is kulturált és korrekt nyilatkozatnak minősítette.

A GYOMAKÖR Egyesület megalakulásakor, mellyel szemben kezdetől előítélettel viselkedett, viszont félreérthetetlenül elmarasztalt, úgymond a hatalomból kiszorultak csinálják a bajt.

Nem szóltam azért sem, amikor az év elején a helyi pártvezetők plénuma előtt úgy nyilatkozott, hogy jelenlétem zavarólag hat a testület munkájára, és az a helyi sajtóban is megjelent. Nem értettem ezt, mert úgy érzem, hogy az eltelt két évben a testületben és a bizottságokban is aktívan és jobbító szán-

dékú álláspontot képviseltem, a város érdekeit tartottam szem előtt, de nem reagáltam.

Végül a Pocsai képviselő úr október 13-i bejelentését követő, helyi sajtóban is megjelent Polgármesteri nyilatkozat készített arra, hogy felszólaljak. E nyilatkozatok engem marasztalnak el, amiért rögvest nem csaptam az asztalra és ismét felemlegetésre került a „hatalomból kiszorultak” bélyege, akiknek semmi sem jó, ami az elmúlt két évben a városban történt.

Nem tartom etikusnak és jogosnak a személyemet sorozatosan érő támadásokat, mert nem adtam rá okot.

Nekem soha nem volt stílusom az asztalcsapkodás és a hisztérikus reagálás a konfliktushelyzetekben sem.

Akkor is megőriztem nyugalmamat 1987-ben, amikor az ENCI-ben tartott falugyűlésen 1000 ember előtt kellett végighallgatnom több endrődi állampolgár durva, becsületbe gázoló támadásait személyem és általában a gyomai „elnyomók” ellen, és ahol még az 1935-ös csendőrsortűz is bűnünként lett felmlítve.

A támadások akkor nyilvánvalóan arra igyekeztek hangolni a tömeget, hogy szét kell válni a két településnek. A gyűlés végére a felsorolt tények alapján rádöbbedt a tömeg, mekkora hátrányt szenvedne Endrőd, ha nem követi Gyomát a várossá válás folyamatában.

A Polgármester úr ismételt szóhasználatát, melyben félreérthetetlenül rám is használta a „hatalomból kikerült” titulust, nem veszem magamra, mert bár gyakorolhattam volna, én a feladatokat mindig szolgálatnak tartottam, módszeremnek pedig a toleranciát, és a meggyőzést, az összefogásban rejlő források feltárása érdekében. Úgy vélem ez az út vezetett el Gyomaendrőd várossá fejlődéséhez. Pocsai Zsolt bejelentéséről, melyben a FIDESZ döntését ismertette, az a véleményem, hogy nem kell katasztrófának tekinteni, de kétségtelen, hogy időszerűsége vitatható. E kérdésben perdöntőnek a lakosság többségének a reakcióját kell tekinteni, melyre lesz alkalom a közelgő közmeghallgatáson is.

Személyes véleményem ma sem változott arról, hogy 1981-ben célszerű volt az egyesülés, mert felgyorsította mindkét település fejlődését és lehetővé tette Endrőd számára is a várossá fejlődést. Meggyőződésem, hogy még előbbre juthattunk volna, ha nem emészti fel rengeteg energiánkat az egyesülés

(folytatás a 3. oldalon)

után 2–3 évvel megjelenő endrődi gáncsoskodás azért, mert nem az új tanács-házával kezdtük a városépítést az Október 6. lakótelepen, valamint azért, mert Gyomán épült fel a tornacsarnok és a művelődési központ. Sajnos a Képviselő-testület sem mentes ma sem a problémától. Egyes döntéseknél ma is szerepet játszik, hogy Endrődön vagy Gyomán valósul-e meg valami. Ez pedig nem teszi lehetővé, hogy az egyesített anyagi erőt a leghatékonyabban használjuk.

Az egyesülés óta eltelt 11 év tapasztalata alapján személyes véleményem az, hogy az együttmaradásnak lehetnek előnyei. A szétválás a gyomai városrészt előnyösebb helyzetbe hozná, de Endrődön is megmaradna az elért színvonal.

Gyoma önmagában is rendelkezik a városi feltételekkel, Endrőd elvesztésére a városi státuszt, de ugyanúgy használná a közintézményeket, mint eddig. (Középiszkolák, egészségügyi intézmények, művelődési központ, földhivatal stb.)

Szétválás esetén a vagyonmegosztást a vagyon földrajzi elhelyezkedése döntően rendezné. A város hitelállománya minimális, ezen vita nem lehetne. Az eddigi fejlesztésekből Endrőd arányosan jobban járt, ezért ezt nem sérelmezhetné.

A szétválásnak lehetnének kedvező subjektív következményei is:

- Nyíltabbá válna a testületi munka, jobban érvényesülne az egészséges lokálpatriotizmus;

- Eltűnne az a vélt vagy valós sandaság, amely érzékelhető időnként a testületben;

- Valószínű megnövekedne a közéleti aktivitás, mely jelenleg a mélyponton van. Erre példa az Endrődi Barátság Sportegyesület, mely komoly erőket hozott felszínre Endrődön;

- Az önálló jogi státusz tisztázná a két városrész anyagi erejének eltéréseit;

- A két önálló település együttműködésében megjelenhetne a kölcsönös érdek keresése és az egészséges rivalizálás mint hajtóerő.

A felsorolt néhány példát csak azért ragadtam ki, hogy bemutassak minden lényeges problémát, tehát pl. az együttmaradás vagy szétválás kérdését is csak tényszerűen és higgadtan lehet véleményezni és nem egyéni vagy elfogult politikai koncepció alapján.

Mérlegelni kell az előnyöket és hátrányokat egyaránt. A lakosságnak is joga van, hogy egy ilyen őt érintő fontos probléma minden oldalát megismerhesse a mai viszonyok között. Felelős álláspontja kialakításához erre szüksége is lehet.

Mindezeket figyelembe véve mond-

tam el a probléma másik oldalát, tudatában vagyok annak, hogy ebben a bonyolult kérdésben ilyen szűkre szabott időben csak kiragadni lehet szempontokat és még számos pró és kontra érvet lehetne felhozni.

Sajnos, tapasztalataim alapján tartok attól, hogy a választások után megváltozott testületi erőviszonyok között az alapprobléma újra kiéleződik.

A szűk anyagi feltételek ezt csak elősegítik.

Jenei Bálint képviselő

Polgármesterünk francia élményei

A Polgármester úr harmadmagával Franciaországban, Nizzában járt. A testületi ülésen elmondta, hogy milyen tapasztalatokat szerzett az ottani közigazgatásban, önkormányzati munkákban. Konstatálta a fényévnyi lemaradásunkat is. Imponáló volt számunkra az 1300 km-es úton látható virágzó mezőgazdaság, a rendezett kulturált táj. De a panorámás Mercédés autóbusszon a magyar mentalitás szívsósan tartotta magát: a WC nem működött, a tv úgyszintén, a légkondicionáló szerkezet vagy sivatagi hőt, vagy grönlandi fokokat árasztott, a buszban található hamu- és szeméttartót napokig nem ürítették, a buszvezetők menet közben (100 km-es sebesség kábaságában) váltogatták egymást.

Az életkörülmények csodálatosak, az infrastruktúra pazar, fillérekért telefonáltak a magyarok haza szereteteiknek. De! Nizzában 100 méterenként a márvánnyal bélelt sétányokon az ott ténfergő járókelő ha nem vigyáz, kutyaurlékbe léphet. (Ebben mi is felvehetjük a versenyt, főleg a fővárosiak.)

Nem láttak rozsdás, kopott, agyonhasznált gépkocsikat. A nyolcvanévesek ugyanúgy autóznak mint a tizenévesek.

A kövér, elhízott francia ritka mint a fehér holló.

A benzin az ottani állampolgár számára olcsóbb, mint a feketekávé.

A nők gyönyörűek, a prostituáltak kiváltképp.

A jólét ösztönzi a franciákat a testedzésre, a szellemi, fizikai kondíció megtartására.

A hivatalok olyanok mint a szentélyek, a berendezéseik az EMBERT szolgálják. A hivatalnokok ápoltak, elegánsak, előzékenyek. (A magyar férfiak esztétikája hol van ettől!!!) Az ügyfél bízik a képviselőjében, felnéz rá, „valakinek” tartja.

Frankó doktor úr azonban érezte, hogy ők és társai a Keletről jöttek, nem mindenben egyenrangúak a házigazdákkal. Ők nem is fogják fel, hogy a volt szocialista országban milyen MÉLY-ről kezdik új életüket. (Meséli, hogy a szállodában ahol laktak, egy ideiglenes kis szuterénben, összetolt asztalokon IV. osztályú turista minőségben terítették egyszer számukra, ezt sérelmezte a tolmács, és ebből okulva a vendéglátók máshol, jobb, szebb környezetben étkeztek őket).

Az önkormányzati felépítés hasonló a miénkhez. 70%-os magántőkeből és 30%-os állami támogatásból áll az évi költségvetésük. A kisebb községek inkább egyesülnek a jobb élet érdekében. A vezetők profi gazdasági emberek, mindenben „átsüt” a GAZDASZEM-LÉLET. Az irányítás második vonalát a jogászok, közigazgatási szakemberek képviselik.

Sok-sok módszert át lehetne venni tőlük, de a PÉNZ mint mindenütt a világon, a meghatározó.

Mi „díjmentesen” a rend és a tisztaság elterjesztését, fenntartását megtanulhatnánk a franciáktól.

HAL

Köszönjük a hitet, köszönjük a bizalmat!

Alapítványunk tagjai sorába léptek befizetéseikkel október 15-től november 15-ig:

Molnár Gyula Gyomaendrődről

Pap István Gyomaendrődről

TUREX Kft. Budapestről

Balogh Gyula Bécsből

Ugrin Béla Kanadából

Oláh László Gyomaendrődről

Dr. Kardos Mihály Tótkomlósról

Endrődi Szabó Attila Bécsből

Helyesbítés: októberi számunkban közölt név nem Kóvágó Gyula, hanem Kóvágó Zoltán.

Műkoszorú, művirág, selymvirág

nagy választékban kapható

Andódyné,
Gyomaendrőd, Fő u. 188.

Temetéshez a szalagírást
és kiszállítást vállalja

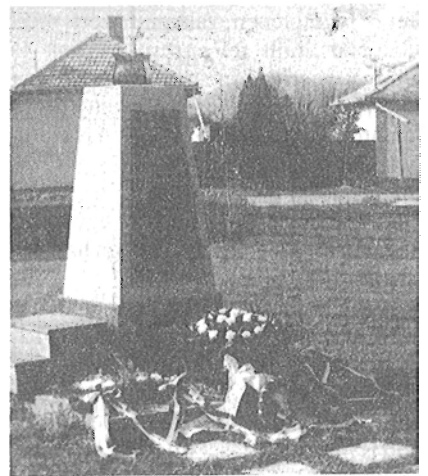
MI, GYOMAENDRÓDIEK, BÉKÉSEN

1

2

3

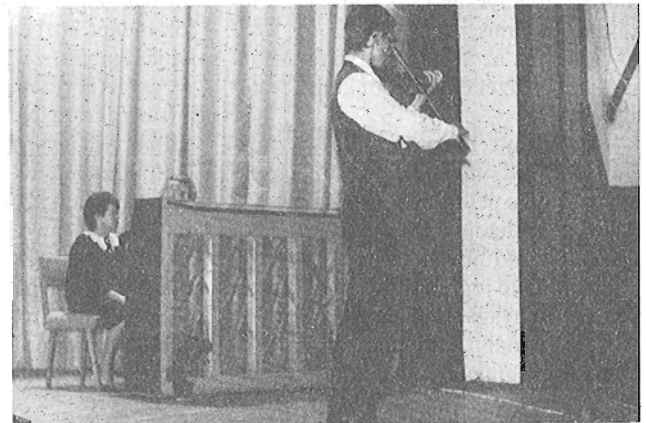
4

5

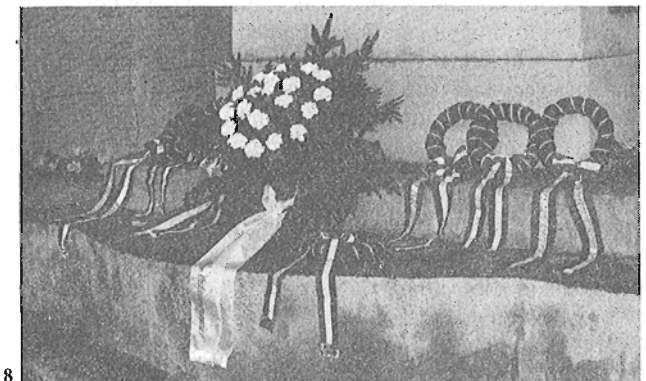

6

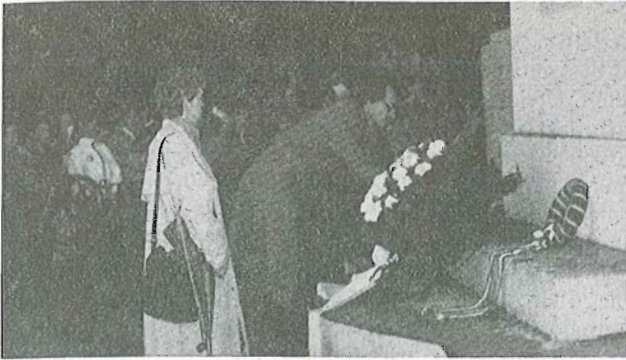
7

1. A nemzeti ünnep előestéjén az ORSZÁGZÁSZLÓT felvonták Halász tanár úr és tanítványai
2. „Döntött a nép!” Pásztor Béla elfogódottan emlékezett vissza a forradalom szent napjaira
3. Az endródi emlékhely talpazatát Honti Antal rézdomborítása ékesíti
4. A képviselők együtt ünnepeltek
5. Diák, tanár, tisztviselő, orvos, lelkész ünneplőben
6. Az emlékműsor előadói
7. Hegedűszo a forradalmárokért
8. A kegyelet jelképei

8

ÜNNEPELTÜNK OKTÓBER 23-ÁN

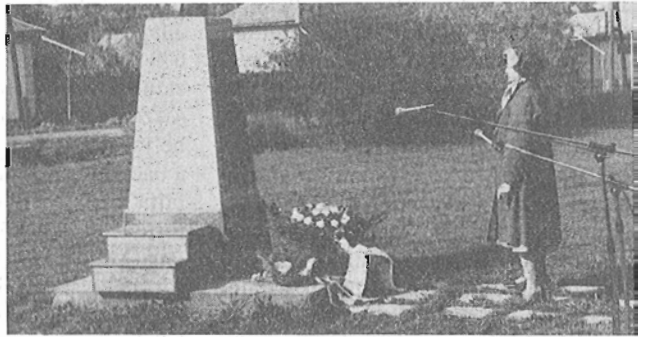
9. díj

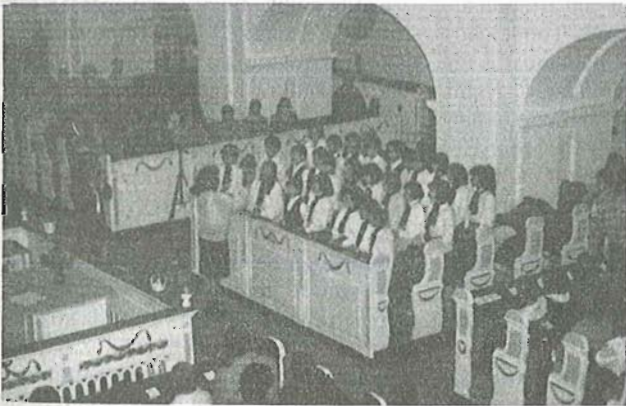
10

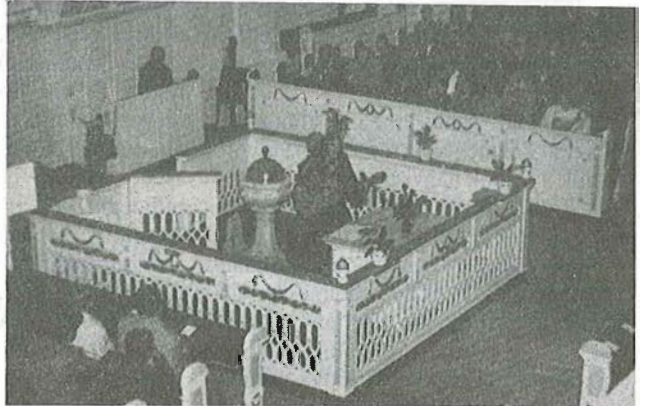
11

12

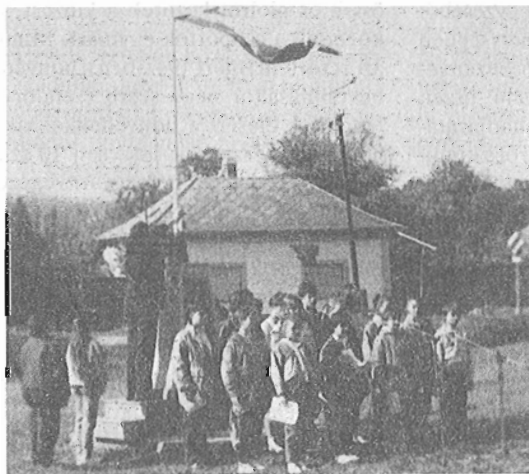

13

14

15

9. Meghittség, emlékezés a Hősök Emlékművénél

10. Dr. Frankó Károly polgármester és Gellai József alpolgármester koszorúzik

11. Az endrői általános iskolások irodalmi műsorral ünnepeltek

12. Hanyecz Margit emlékezik

13. A Nagyenyesi Bethlen Gábor Kollégium kántorképző osztályának kórusai szívhasogató dalokkal „melegítette” fel a Református templom ünneplőit

14. Dévai Nagy Kamilla művésznő Erdély himnuszával felejthetlenné tette ünnepünket

15. „Ha én zászló volnék...”

*Én Istenem, jó Istenem
Oltalmazóm, segedelmem,
Vándorlásban reménységem
Ínségemben lány kenyerem.*

*Vándor fecske sebes szárnyait
Vándor legény vándor bojtját
Vándor székeley reménységét
Jézus áldd meg Erdély népét.*

*Vándor fecske haza talál
Édesanyja fészke szél száll
Hazamegyünk, megsegít a
Csíksomlyói Szűz Mária.*

»Halottak hallgatása«

Rekviem negyvenezer ártatlanul kivégzett bácskai magyarért

Sokat gondolkoztam azon, hogy köztegyem-e a SZ.E.R. 1989. áprilisi műsoranyagát, ugyanis a téma igen-igen lecsújtó. Mégis úgy döntöttem, hogy megteszem aktualitása miatt. Céлом távolról sem az indulatok felkeltése, hanem sokkal inkább a tanulságok levonása.

Két katolikus pap – akik néhány éve bácskai földben nyugosznak már – adatgyűjtésére támaszkodik a rádió műsorvezetője. A kézirat címe: Halottak hallgatása.

A kézirat előszavában a következőket olvashatjuk: „1944. október–november havában vérfergeteg zúdult Bácska szelíd rónáira. Ennek a vérzivarnak legkevesebb 40 000 magyar esett áldozatul. Akik bűnösnek érezték magukat a szerbek bántalmazásában 1941 és 1944 között, azok idejekorán elmenekültek és így a kegyetlen bosszú az itthonmaradt teljesen ártatlan magyarokat sújtotta. Teljesen hamis egyes politikusoknak és áltörténészeknek az állítása, hogy ezek a lemészárolt magyarok mind fasiszták, azaz háborús bűnösök voltak. Ennek egyértelműen cáfolata az adórjáni és a temerini tömegmészárlás. Adórjánon válogatás nélkül terelték össze a falu férfi lakosságát és a Tiszába lövöldözték őket.

Hasonlóan Temerinben is, ahol a saját kezükkel megásott tömegsírba lövöldözték a férfiak nagyrészét.”

A továbbiakból megtudjuk, hogy az adatgyűjtést végző munkatársak kénytelenek voltak a legnagyobb titokban dolgozni, mert az államvédelmi szervek igyekeztek csírájában elfojtani a kutatást. Megnehezítette a munkát, hogy csak kevés helységben vezettek pontos kimutatást az áldozatokról, a megfélemlített szemtanúk pedig nem merték másokkal közölni kínzó emlékeiket.

A két bácskai pap feljegyzéséből megtudjuk, hogy melyik helységben hány áldozata volt a magyar partizánvadászok akcióinak, majd 1944 őszen a szerb partizánok megtorló hadjáratának. Néhány szomorú adat erről a kimutatásról: Apatinban a magyar uralom alatt nem végeztek ki senkit. A szerb partizánok viszont több mint 300 magyar férfit öltek meg. Bácskalánkán a magyar kémelhárítók 5 szerb partizánt végeztek ki, a szerbek által 1944-ben megölt magyarok száma mintegy 300 volt. Bácsstopolyán az 1941-es harcokban 70 szerb vesztette életét, míg 1944-ben a szerb megtorlásnak 360 magyar esett áldozatul. Péterrévén a bevonuláskor tűzharcban 4 szerb esett el, hatan

pedig a kémelhárító osztályon vesztették életüket, míg a szerb bosszúhadjárat 600 magyar életet követelt. Újvidék lakói közül a magyar terrornak 1094-en, a szerb megtorlásnak 10 000-en estek áldozatul. Zomborban a magyar kémelhárítón 11 partizánt öltek meg, a szerb partizánok ugyanott 5650 magyart végeztek ki. Szabadkán a magyar közigazgatás éveiben 180-an haltak meg a harcokban, a kémelhárítón és az internálótáborban, míg a szerb partizánok 1944-ben csaknem 7000 magyart gyilkoltak le.

Összesítve a számokat a szerzők megállapítják, hogy a magyar uralomnak 6094, a szerb megtorlásnak 40 000 áldozata volt. A tragédiát azonban nemcsak a számok tükrében vizsgálják, hanem helységről helységre haladva írják meg a bácskai genocídium (bizonyos emberfajta kiirtása esetén használt latin szó) történetét Ada községtől egészen Zsabláig. Mind a 99 bácskai község szörnyű sorsát és szenvedését nem idézhetjük fel, de a legszomorúbb történetekről igyekszünk beszámolni a két adatgyűjtő bácskai plébános feljegyzése alapján.

Péterrévén több mint 600 ártatlan áldozata volt a vérengzésnek. Többek között dr. Takács Ferenc plébánost is elfogták és nagyon megkínították. Nemi szervét naponta izzó vassal részletekben égették le. November 19-én, szent Erzsébet napján összedobolták a falut, mindenki köteles volt a templom elé menni. A plébánost – aki már alig vándorolt – a templom falához kísérték és ott agyonlőtték. Egy csoportot az iskola épületébe zártak és ott három napig kínozták, majd a Tiszára kísérték és ott agyonlőtték őket. Ezután kitakarították az iskolát, összeszedték a véres szalmát, amin a megkínzottak feküdtek és friss szalmát hoztak. Új csoportot szedtek össze és előlrol kezdtek a kínzást, így követték a csoportok egymást. Mindez azért történt, mert 1941-ben a honvédek bevonulásakor négy szerb csendőr ellenállt és elesett a honvédekkel vívott harcban. A szerbek összesen 10 szerb haláláért 600 ártatlan magyart végeztek ki, élükön a plébánosukkal.

Bajmok községben a partizánok 78 magyart és 2 svábot végeztek ki. Különös kegyetlenséggel ölték meg a helység népszerű, segítőkész bíróját Czingler Károlyt, aki vesztére megszökött az őt magukkal vivő csendőröktől és hazagyalogolt a falujába. A partizánok azonnal elfogták és elevenen megnyúzták.

Lugocsin több mint 300 magyart kínoztak halálra vagy végeztek ki a szer-

bek. A község plébánosának, Petrányi Ferencnek kegyetlen haláláról ezt olvassuk a feljegyzésben: 1944. október 9-én elsőként hurcolták el. Az állkapcsát teljesen szétronsolták és kimondhatatlanul megkínították. A hasán partizán nők táncoltak, főként a Zorka nevű Zombor környéki partizán nő kegyetlenkedett vele. Belső szerveit kikaposták. Amikor belehalt sérüléseibe, holttestét kidobták egy emeleti ablakon és azt mondták, hogy öngyilkos lett. Kocsit hívtak és holttestét kivitték a temetőbe. Később a hívek szép síremléket emeltek a sírján, amelyről a nyolcvanas évek végén ismeretlen tettesek levették a nevét.

Bezdán a 180 magyar férfi mellett a 13 éves ifj. Móri Ferencet is agyonlőtték, aki nem volt hajlandó elszakadni apjától és elkísérte az istenházi erdőig. A kivégzést irányító Bajka nevű partizán így szól társaihoz: lőjétek agyon a kölyköt is, a gonoszok még az írmagját is ki kell irtani. Ezután elővette a harmonikáját és az ártatlanul megölt magyarok tömegsírja felett diadaléneket énekelt.

Amíg a november 3-i kivégzések tartottak, a szomszéd falu, Monostorszeg lakói fosztogattak a faluban és kirabolták a magukra hagyott házakat. A kivégzetteket 1944. év végén és 1945 elején vezették be a bezdáni római katolikus plébánia halotti anyakönyvébe.

Horgoson 60 embert végeztek ki, köztük a 83 éves Virág plébánost, aki a honvédek bevonulásakor hálaadó tábori misét mondott a katonáknak. A partizánok a mai Birka csárda közelében lévő hetes kilométerkőhöz hajtották az áldozatokat, ott megásatták velük saját sírjukat, ami igen csekélyre sikerült és a kutyák kaparták ki az áldozatok tetemét. A vérontásnak az volt az oka, hogy 1941-ben 30 szerbet végeztek ki, mert szembeálltak a bevonuló honvédekkel. Most minden szerb áldozatért két magyarnak kellett meghalnia.

Martonoson 24 magyart végeztek ki, köztük Verner Mihály plébánost. Hogy kit miért öltek meg, arról a következőket olvassuk Szücs Márton és Kovács József plébános feljegyzésében.

„Holló Ferenc amikor az utolsó német katona is elment a faluból, az udvaron állva megjegyezte feleségének: „Csak nem jönnek tán vissza?” Meghalotta ezt a szerb szomszédja és feljelentette, hogy visszavárja a németeket. Ezért tartóztatták le és végezték ki. Józsa Károlynak, aki szabómester volt, azt (folytatás a következő oldalon)

»Halottak hallgatása«

(folytatás az előző oldalról)
rótták fel bűnét, hogy ruhát varrt Fehér Máttyás községi főjegyzőnek, ezért mérszárolták le. Az egyik rendőrnek azért kellett meghalnia, mert figyelmeztetett egy szerbet, hogy a járdán nem szabad talicskát tolni.

Verner Mihály plébánost rettenetesen megkínózták, naponta harapófógóval marcangolták a nemi szervét. Egy másik rendőrnek felszaggatták a bőrért, szíjat hasítottak belőle úgy, hogy nem bírt járni és a kivégzésre is hordágyon vitték.”

Az adatgyűjtők pontosan felsorolják azok nevét, akik értelmi szerzői voltak a martonosi kegyetlenkedéseknek. Bár a bűnük nyílt titok volt a községben, egyiküket sem vonták felelősségre a gyilkosságokért.

Az újvidéki megtorlásról a következőket tudjuk meg a feljegyzésekből: „Az első szovjet és partizán csapatok 1944. október 22-én érkeztek Újvidékre. Azon az éjszakán már megkezdődött a terror. Akinek valami személyes ellenségeskedése volt magyar szomszédjával, az szabadon leszámolt vele. 20 év előtt jelentéktelen sérelmeket halálos módon bosszultak meg. A csőcselék kedveskedni akart a szovjet katonának, így a bevonulás után elvezették őket a magyar családok házaiba, hogy ott találjanak bárisnyát. Sok szerencsétlen magyar asszonyt és lányt erőszakoltak meg. Asszonyok sikoltozásától, apák és férjek átkozódásától volt hangos a magyar lakta telep. Az orosz katonák egy pohár pálinkáért hajlandók voltak bárkit agyonlőni. Elmentek megkeresni a házigazda ellenségeit és a helyszínen agyonlőtték őket. Kezüikbe került három fiatal magyar repülő, akik visszamaradtak Temerinben, mert ott megnősültek. Egy partizán lőtte őket agyon a temerini temetőben.

Már október 23-án megkezdődött az újvidéki magyar férfi lakosság összeszedése. Géppisztolyos partizánok éjjel hurcolták el otthonaikból a magyar férfiakat, rendszerint egy helybéli haragos útmutatása alapján. Közben részeg csőcselék járta a lakásokat és bujkáló fasiszták keresése ürügyén mindent elvittek, ami megtetszett nekik. A magyarokat a dunai téli kikötőbe vitték, ahol annak idején a magyar folyamórség állomásozott. Ez volt a további öldöklések központja. Itt napokig semmiféle ellátásban sem részesültek. Nemcsak élelmet, de még vizet sem kaptak. A felnőtt férfiak között 14–15 éves fiúk is akadtak, akik leventék voltak és ezért nyilvánították őket veszélyes fasisztáknak. Már az első éjszaka megkezdődött a magyarság

szervezett irtása, de akkor még csak néhány ismertebb vezető személyiséget végeztek ki. Október 25-én egy partizán tiszt jelent meg a letartóztatott magyarok között, egy szakasznyi láthatóan részeg partizán kíséretében. Egy névsorról 300 nevet olvasott fel. Ezt a csoportot a partizánok közrefogták és eltűntek velük az éjszakában. Negyedórával később géppisztolyok sortüze hallatszott. A hadi szigeten 3–4 ezer magyar férfit tartottak fogva, akiket nem valami bűn elkövetésével vádoltak, hanem származásuk miatt likvidáltak. Az első héten 1500 személyt végeztek ki. A halottak egy részét a Dunába dobták, a többi holttestet a vághíd mögötti árterületen hantolták el. Az itt készült futóárkok lettek tömegsírijaik. A partizánok a városban összeszedett férfiak egy részét munkára hajtották. Útközben ezek közül is nagyon sokat megöltek, köztük két ferences szerzetest. Újvidéken a magyar áldozatok számát több mint tízezerre becsülik.

Zomborban – bár a magyar kémelhárítók Patacsics szerb vezetőnél megtalálták a feketelistát, a kivégzésre szánt helyi magyarok névsorát és a figyelmeztetett személyek nagyrésze elmenekült – mégis 5650 ártatlan magyart végeztek ki ebben a városban. Az orosz és a partizán csapatok 1944. október 20-án vonultak be Zomborba és azonnal megkezdtek a megtorlást. Az áldozatok egyik gyűjtőhelye a Kránich palota volt. Onnan vitték éjszakánként tehergépkocsikon az összekötözött foglyokat a lóversenyterre, ott lelőtték és tömegsírba földelték őket. Gyakran élve temették el az áldozatokat. Ezen a helyen 2500 magyart öltek meg. A gyalogsági laktányában mintegy 200 embert végeztek ki. A megkínzottakat gyakran izzó parázson futtatták mezítláb.

„A partizánok bevonulása után Szenttamáson is szabad megtorlást engedélyeztek a szerbeknek. Akik nem akarták személyesen meggyilkolni a nekik nem tetsző személyt, azok számára panaszsládát tettek a községháza elé, így egy cédulán közölhették sérelmüket. A feljelentett magyarokat összeszedték és minden kivizsgálás nélkül kivégezték. A kivégzések és a szabad gyilkolás két napig tartott. A temetőben három helyen ástak tömegsír, de voltak tömegsírok a fűrésztelepen és a zárdahelyén is.”

Milyen emlékeket őriztek 1944 tragikus ószéről az idős szabadkai magyarok?

„Szabadkán hajnalban dzsippel mentek a kiszemelt áldozatért, akinek azt mondták, hogy tanúnak viszik. Egyeseket a palicsi úti kaszárnyába, másokat

a belügyesek sárgaházába szállítottak. A vesztőhely a zentai úti temetőben volt. Itt tömegsírba lövöldözték a szerencsétleneket. Összesen öt nagy tömegsír ástak. A kivégzés idejére mindig légiriadót rendeltek el, hogy a lakosság elbújjon és ne szerezzen tudomást a vérengzésekről. A bosszúhadjáratot Sterkovic Blaskó szervezte. Elsősorban ő felelős a kivégzett 7000 szabadkai magyar haláláért. A kivégzettek között nagyon sok átutazó volt, akiket a vasútállomáson fogtak el. Aki nem tudta magát igazolni – mint a magyar katonaszökevények – azokat minden további nélkül kivégezték.”

Az oromhegyesi plébánia Hístari Domusában a következők olvashatók 1944. október elejéről: „Beállt a rendkívüli állapot. Felelőtlen elemek garázdálkodtak és gyilkoltak. Senkinek az élete nem volt biztonságban. A lakosok közül elhurcolták a következő ártatlan személyeket: Söti Imre, Cérna Balázs, Gyalus Lajos, Csépe Antal, Kocsányi Ferenc, Gaja József, Törtei Ferenc, Sarnyai Mihály, Újvári Vilmos, Bus György és Bakota Ferenc. Ezek sohasem tértek vissza, a bosszúállók kegyetlen kínzások után kivégezték őket. Október 31-én brutálisan megöltek még két gazdálkodót a zentai országúton. Domokos Gyulát és Bata Józsefet csak azért, mert magyarok voltak. November 2-án temették el őket a helyi temetőben.”

„Zsablyán, abban a községben, amely a szegyenletes magyar razzia idején sokat szenvedett, egyetlen magyarnak sem irgalmaztak. Többségüket a helyszínen kivégezték, voltak, akiket az árnyékszékbe fojtottak, halálra bottoztak, vagy tüzes vassal kínoztak halálra. A halottakat a dögtetőben földelték el. Azt a kisszámú zsablyai magyart, akit nem végeztek ki, a gyereki gyűjtőtáborba hajtották. Sokan éhen haltak, másokat a járvány vitte el. Naponta 20–30 holttestet temettek el.”

Minderről a szörnyűségről két bácskai katolikus plébános tájékoztatja az utókort, abban a rekviemnek szánt feljegyzésben, amely intő figyelmeztetés korunk sovinszta újnacionalistái felé, hova vezethet a nemzetiségekkel szembeni türelmetlenség és gyűlölködés.

Gyomaendrőd, 1992. szeptember

Fekete Elemér

**Üzlethelyiség,
raktár kiadó!**

Gyomaendrőd
Bajcsy-Zsilinszky út 71.

„AKÁRHOGY IS FÁJ, CIBERE AZ ÁSZ!”

Az olvasók szavazatai alapján

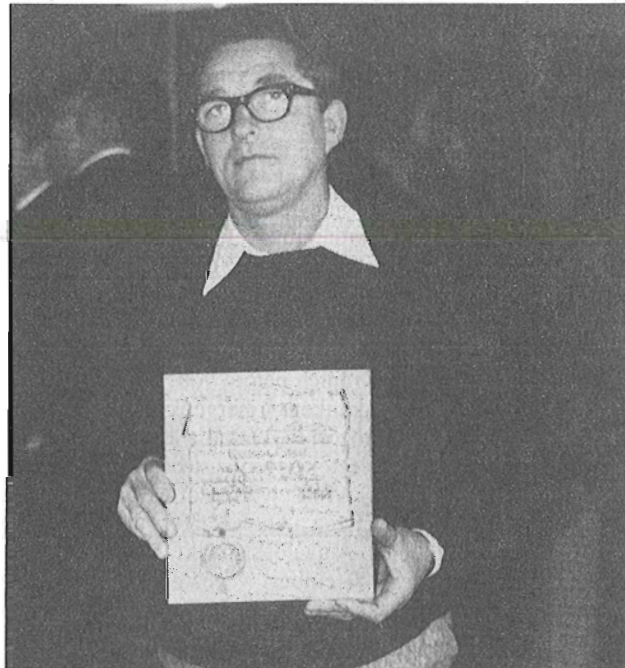
VARGA A HÍRADÓ ÁSZA!

A polgármester nemzeti ünnepünkön állófogadást adott az ÁSZ-jelöltek tiszteletére. A győztessel, CIBERÉVEL beszélget

Két ÁSZ-jelölt, Dr. Katona Piroska gyermekgyógyász és Dr. Lévai Mihály gyógyszerész, és két alpolgármester Dr. Farkas Zoltán és Gellai József tereferéje

Akire legtöbbet voksoltak – MÉLTÁN az ÁSZ oklevéllel

Gratuláció pezsgővel

A Rostélyos GMK triársa is sok szavazatot kapott

Az ÁSZ-sorozat januárban folytatódik

A tisztességet nem kívánom megvásárolni, avagy melegszik-e a helyzet a Hőtechnikánál?

Tisztelt Olvasó!

Az elmúlt hónapok során a Szó-Beszédben és a Napi Délkeletben a Hőtechnikai és Gépipari Vállalattal, valamint személyemmel kapcsolatban több kiadásban is, de ugyanarra a témára hangolt negatív beállítású cikk jelent meg, egyoldalúan informálva mindazokat akik ismerik és elismerik a nálunk folyó munkát.

HE urat, a cikkek szerzőjét a személyeskedés, az információk pontos ismeretének hiánya jellemzi, a korrekt, tisztességes hírközlésre való törekvés helyett. Igaz, ez utóbbi tulajdonságok alapvető újságírói elhivatottságot feltételeznek, csak hogy ebből az Úr (ha rólunk van szó) elég keveset merít. Egy más sárral dobálása, a szenzációhajhászás (ha nincs, akkor csinálunk elven) nem igényel még szakmai igényességet sem, meg kell írni és az olcsó siker biztosított.

Én sem mocskolódni nem kívánok, sem elismerésre nem vágyom, de kötelességem a vállalat nevének, tisztességének érdekében visszautasítani minden olyan kétes értékű megnyilatkozást, melyet sértett emberek kétes igazságai alapján öles betűkkel Ön nyilvánvaló szándékkal terjeszt. Az ilyenfajta felfújt habostortára már egyre kevesebb a kulturált vevő. Van már elég vádaskodás és mocskolódás az országban és városunkban is, nemcsak énkörülöttem, hanem Ön körül is. A stílusváltás aktuális lenne...

Nézzük tehát mennyire „melegszik a helyzet” a Gyomaendrői Hőtechnikánál. A vállalatunk önállóságának 3 évében olyan eredményeket produkált, melyet eddig mindenki elismert. Megdupláztuk a termelést, a nyereség tavaly 20 M Ft fölött volt, ebben az évben még ezt is jelentősen túlszárnyaljuk. Folyamatos a munkaellátottság, létszámleépítésre nem került sor, sőt új dolgozókat vettünk fel. 1991. és 1992. évben a béremelés mértéke átlagban két év alatt meghaladta a 60%-ot. Egy főre eső keresetszintünk meghaladta a 230 E Ft/évet. A vállalat teljesen likvid, pénzügyi átfutási időnk 6-7 nap. Ezekben minden egyes dolgozó munkájának eredménye benne van, HE Úr, még azoké a rossz vezetőké is.

1992. április 1-től átalakultunk és mint az ÁVÜ egyszemélyes Kft.-je működünk. Jelenleg privatizáció előtt állunk, melyet nyílt pályázat útján most

bonyolít a tulajdonos és minden bizonytalanság 2-3 hónapon belül a cég magántulajdonba kerül. Itt szeretném eloszlatni azt a félreértést, mely szerint nem próbáltunk volna dolgozói kivásárlással. Hónapokon keresztül kerestük azokat a pénzügyi lehetőségeket, hogy egy jelentősebb dolgozói kivásárlás történjen. Meghiúsult két ok miatt, sajnos az embereknek lényegesen kevesebb a pénzük, mint ami egy jelentősebb üzletrész megvásárlásához szükséges, illetve a banki szféra olyan elfogadhatatlan feltételeket szabott, melyek a jelentősebb hitelfelvételt meghiúsították.

Nos, ennyire meleg a helyzet a kazániparban és mivel ez nem ÜGY, természetesen hogy HE Úr erről soha említést sem tett. Mi az amivel mégis kivívtuk HE Úr becses figyelmét és kocsmaszágú információi alapján oly kitartóan írja több lapnak is (természetesen ugyanazt) cikkeit?

„Földesi Ferenc művezető munkaviszonyát 1990. május 16-án az igazgató megszüntette” olvasom az egyik lapban. Ez tehát az újság, és a következő az igazság:

Akkor mint KISZ-titkár, jelentős összegek forogtak az illető kezén, melyeket csak az utolsó pillanatban tudott rendezni. De listáján szerepelt munkaidő alatti sörözgetés, sőt mint VGM vezető és adminisztrátor mintegy 130 E Ft-tal károsította meg közvetlen munkatársait.

Ezek után a tisztességes távozás lehetőségét ajánlottam fel, melyet Ő elfogadott, csak vállalati felmondással. Nos a megállapodásból, mely átszervezést jelölt meg, 8 nap múlva vezetői bosszú lett, ahol a dolgozó az áldozat. Hogy miért döntött a bíróság harmadszorra a dolgozó javára?

Nem vettem részt a tárgyalásokon, de tapasztalva az igazságszolgáltatás éppúgy az aktuális politikai erők vonzásában áll, mint az ezt megelőző 30 vagy 40 évben. Legfeljebb a szín, az indíttatás és a vonzás ereje más.

HE Úr másik kedvenc témája Kun Lászlóné volt vállalati dolgozó hangzatos demagógiájának átvétele a vélt gazdasági visszaélésekről és a dolgozók érdekvédelméről. Kunné látomásai azonban az előző sajtótermékeken kívül nem látszanak beteljesedni. Miről is van valójában szó?

Az illető úgy ítélte meg, hogy Ő, az igazgató és a főkönyvelő, illetve még az

által megjelölt 2-3 személy meg tudja vásárolni a Hőtechnikát. Ezt az ötletet velem közölte, de mivel erre sem én, sem a többi vezető nem volt hajlandó, beindult eltávolításomra a daráló, természetesen politikai töltettel.

Feljelentés a tulajdonoshoz, a Felügyelő Bizottsághoz, az ÁVÜ-höz és, hogy a megyei szervek se maradjanak ki, a Megyei Rendőr Főkapitányság és a Megyei Főügyészséghez, még az országgyűlési képviselőnek is jutott. A feljelentés fő indokai (most tessék figyelni):

- a privatizáció jogszerűtlenül folyik a vállalatnál, illetve az ügyvezető a dolgozók feje felől eladja a vállalatot,

- az ügyvezető gondatlanul kezeli az állami tulajdont és ezzel kárt okoz a vállalatnak.

A vizsgálatok immár hónapok óta folynak, de szabálysértést ez ideig még nem sikerült megállapítani. Az 1992. október 20-án kelt FEB szakértője által készített vizsgálat „alaptalan vádaskodásnak” minősítette a feljelentést. Mindehhez hozzátartozik, hogy Kun Lászlóné magatartásával olyan légkört teremtett, mely munkaviszonyának megszüntetéséhez vezetett. Természetesen a vállalat kártérítési igénnyel lép fel vele szemben az okozott kár mértékéig.

HE Úr bőséges teret adott eddig is az ügynek, gondolom elmarasztaló véleménye mit sem változott. Csupán egyetlen megjegyzésem lenne. Lehet, hogy ez a demokrácia amikor nyíltan lehet vádaskodni, egzisztenciát tönkretenni, üzleti kapcsolatokat lerombolni, viszont meggyőződés: mindezért valahol valamikor valakinek felelősséggel tartozunk, az újságíró, a vezető, de a dolgozó is. Ez év tavaszán egyik szövetkezet leköszönő elnöke levélben szükségét érezte, hogy közölje „nem loptam, csaltam, hazudtam... stb.” Vajon azért tette, mert ezt csinálta egész életében, és most akart megszabadulni a mardosó lelkiismeretének e fájó emlékeitől? Nem hiszem. Inkább eloszlatni kívánt valamit, amit az ilyen újságírók mint Ön kedves HE oly előszeretettel sugall szint minden írásában. A vezetők csak ilyenek lehetnek...

Én nem kívánom világgá kiáltani, hogy munkámat tisztességgel, legjobb tudásom szerint végeztem, hogy nem loptam stb.

(folytatás a 10. oldalon)

(folytatás az előző oldalról)

Ezt bizonyítsák be elért eredményeink, és majd tegyék meg azok, akik most olyan nagy energiával próbálják személyemet és a vállalatot, 160 ember munkájának eredményét szemétre dobni.

Utóirat:

A cikkben szereplő HE, Hornok Ernő városunk nagy múltú újságíróját jelölte, aki az elmúlt évek során komoly érdemeket szerzett önállóságunk kivívása során. Ezt bőségesen honoráltuk is különböző érdekeltségein keresztül, hirdetések vagy kiadványok megjelenésével.

1992. év elején Hornok Úr megjelent több reklámajánlattal is, melyet elhárítottam azzal, hogy Békés megyében nem látom értelmét termékeink reklámozásának. Bár nyomatékkal felhívta a figyelmet, gondoljam meg, az üzlet mégsem jött létre. Érzékeny anyagi veszteség lehetett az újságíró úr számára, ezt követően ugyanis a két lapban megjelenő cikkei, melyek a kazányártással kapcsolatosak, csöpögnek a rosszindulattól. Bevallom a módszer célravezető csak nem tisztességes, így aztán nyilatkozataimat HE Úr továbbra is nélkülözni fogja.

Kedves Olvasó a Szó-Beszédből könnyen kiderítheti, hogy éppen most a persely kulcsát ki tartja a kezében, mert mindennek ára van...

Gyomaendrőd, 1992. november 22.

Szujó Zoltán

Báli meghívó
a Kner Nyomdamúzeum korabeli
kiadványa

Milyen Magyarországot szeretnék?

Nekem teljesen mindegy, hogy milyen rendszer van, melyik párté a vezető szerep. Engem az érdekel, hogy pár év múlva ha feleségem lesz és gyermekeim lesznek, el tudjam tartani őket. Sokan mondják, hogy nem volt rossz a Kádár időszak. Az biztos, hogy fenn tudta tartani az életszínvonalat, viszont az adósságok maradtak.

Mire eljön az ideje, szeretnék egy lakást a két kezem munkájából összehozni kölcsönök nélkül, de ez szinte lehetetlen. Pedig igazán nem kívánok sokat. Egy kis ház, egy fiatal szocialista kocsi, és annyi kereset, hogy gyermekeimet tisztességben felnevelhessem. Sok ez? Sajnos nagyon sok. A legtöbb fiatal örül, ha van egy biztos munkahelye, ahol csak annyit keres amennyit fel is él. Én nagyon szeretem ezt a magyar földet, de valószínűleg kimegyek egy pár évre külföldre dolgozni, hogy megalapozzam a jövőmet. Én el szeretném érni 26 éves koromra azt, amit rengetegen 50 éves korukra sem érnek el. Lehet, hogy vért izzadok; de összeszedek annyi pénzt, ha hazajövök lesz egy átlagos házam, kocsim, meg marad is valami. Tudok egy nyelvet, aztán majd lesz valahogy.

Olyan országot szeretnék, ahol érdemeiben mindenki érvényesül. Nincsenek túl nagy vagyonkülönbségek, és aki dolgozik, munkája szerint legyenek megfizetve. A szocialista elvek nem rosszak, csak megvalósíthatatlanok.

Gyermekeimnek mindent meg szeretnék adni, de nem kényeztetem el őket.

Remélem egyszer még itt is jobb világ lesz, és felemelt fővel mehetünk bármelyik nyugati országba is.

MARSI CSABA
(negyedik szakközépiskolás)

Ne legyenek annyira élesek a társadalmi különbségek. Vagy bevezetném a differenciált oktatást és a kötelező érettségit, mert véleményem szerint csak így zárkozhatunk fel Európához, ha mindenkinek van egy alap- vagy általános műveltségről szóló bizonyítványa. (És lehet, hogy nem csinálnám rosszul.) Továbbá szeretném az olyan Magyarországot, ahol nagyobb az életszínvonal és „normálisan” meg lehet élni és nem kellene attól félni, hogy mikor törik föl az autót, vagy éppen mikor rabolnak ki. (Még fényes nappal is!)

A megfelelő életkörülmények biztosítását szeretném és ezt nem 50 éves koromra, amikor esetleg már bele is

rokkankok abba, hogy lakásra, bútorra stb.-re gyűjtsék.

Elegem van abból, hogy a Parlamentben mindig fölösleges dolgokról beszélnek (pl.: ki lesz a televízió elnöke), és nem arról, hogy mi lesz a fiatalokkal, egyáltalán az emberekkel, hogyan kellene javítani a sorsukon. Majd jönnek a választások és akkor tele lesz a televízió a különböző pártok reklámjával, a falak tele lesznek a „jobb nál jobb,” „nagyszerűbb plakátokkal”, aminek megint egy nagy mértékű környezet-szennyezés lesz a vége. Tavaly nyáron itt járt II. János Pál pápa, teljesen fölöslegesen csak megint kidobtuk egy csomó pénzt az ablakon, mert annak, hogy idejött sok értelme (megmondom őszintén nem vagyok ateista) nem hogy sok, hanem semmi, semmi, egyáltalán semmi értelme nem volt. Nemhogy azt a pénzt amit rá áldoztunk, mondjuk adtuk volna oda a létminimum alatt élőknek. Mi mindenkit csak támogatunk mindenféle jöttment csavargókat, akik idegen országból idejönnek, mi mindenkit csak befogadunk, de azt nem vesszük észre, hogy ezek csak kihasználnak bennünket. Ezzel nem azt akarom mondani, hogy minden idegent toloncoljunk ki az országból, de azért van egy bizonyos határ.

A televízió is tele van reklámmal és állandóan csak reklám megy a tv-ben a kulturális műsorok minimális mennyisége mellett. Ezeknek a műsoroknak a számát meg kellene növelni, úgyis csak a rosszat kell reklámozni. A jót mi-nek, úgyis megveszi az ember.

Egyszerűen, én olyan Magyarországot szeretnék, ahol az emberek normálisan élnek, nem kell félniük, megértik egymást, megbecsülik egymást, ahol tiszta környezetben élnek az emberek (ez talán a legfontosabb), mert a világnak mi is egy kis része vagyunk.

TERDIK ANIKÓ
(negyedik szakközépiskolás)

Olcsó cipőipari és bőrdíszműipari termékek kaphatók

minden szerdán 11 és 15 óra között
a 617. Sz. Ipari Szakmunkásképző-
és Cipőipari Szakközépiskola
Tanműhelyében

Gyomaendrődön, az ENCI mellett

Diakmenő

Kedves Fiatalok!

*Ez ezentúl a Ti oldalatok lesz, írásaitokat küldjétek be a Szerkesztőségbe
(cím: Hajdú László, Selyem út 124.)
(verset, prózát, publicisztikát stb.), rajzaitokat és minden olyan alkotást,
ami VILÁGOTOKAT reprezentálja.*

HÁZI ZOLTÁN VERSEI

CÍM NÉLKÜL

*Add nekem ezt a pillanatot, amely annyira édes és a gyönyört rejti.
Rejti a gyönyör csöppjeit, mint szerető anya viharban gyermekét.
Add, hogy enyém lehessen az emlék, had jusson néha eszembe, ha rám
szakad a kétség.*

*Kérlek, akkor ne tétovázz, ha szeretni akarnál engem.
Hisz' szeretetre vágyik minden porcikám, melegítsd fel a szívem.*

ÖRVÉNY (SZÍVBEN) A „TESTEM”

*Benned van a jövőm és Tőled függ a létem.
Tőled függ a kegyelem és tőled függ a végzet.
Te vagy nekem a folyó, én az árral szemben úszom.
Felhevítet testem és hűsítet arcom.*

*Ha nem állsz meg mellettem és nem kell a testem, a lelke
Beléd fulladok lassan és sodorhatsz majd engem.*

Cipőipari szakközépiskolások a mai Magyarországról

(K. Adrienn): – A szüleim nemsokára munkanélküliek lesznek, ezért lehet, hogy kiutaznak egy időre külföldre dolgozni. De mi lesz, ha mindenki ezt fogja csinálni, és egyben „átíratja” magát külföldi állampolgárnak?

(V. Katalin): – Egy olyan országot kéne teremteni, mint amelyet Mátyás király alkotott, szigorúan, vaskézze.

(K. Krisztina): – Nem olyan rendőrköt kell alkalmazni, akik a kivilágítatlan, szűk utcákban nem mernek intézkedni, mert félnek. Szigorú büntetéseket kellene bevezetni, a garázdálkodók és a betörők ellen.

(G. Attila): – Az adóemeléssel csak átmeneti gondokat lehet megszüntetni, mert később már nem lesz mit megadóztatni.

(Gy. Anikó): – Fölöslegesnek tartom azt a sok pártot, amelyek a Parlamentben egymás ellen vitatkoznak, és csak hosszú idő után tudnak megegyezni.

Nem tartom helyesnek, hogy bárki, akinek sok pénze van, megvásárolhat egy üzemet vagy gyárat, akkor is ha nem ért az adott szakmához, s a dolgozók nagy részét elküldik.

(P. Tünde): – Sok-sok család a 15–20 ezer forintot havi keresetéből nem tud megélni, és ha sorozatban jönnek a rendszeres áremelések már annak is örülhet, ha néhány alapvető dolgot meg tud vásárolni.

(J. Katalin): – Vannak olyan dolgok, ahol pár millió forintot össze lehetne szedni az államkincstárba: Gondolok itt pl. a katonaságra, elég lenne, ha a katonák csak az alapképzést kapnák meg, s a haza védelmét pedig hivatásosok látnák el.

(K. Magdolna): – Ne kapjanak annyi pénzt azok a tisztelt képviselők, akik a Parlamentben csak ásitóznak, a fejüket vakarják. Itt van pl. az abortusz-törvény, ezt az okos férfiak akarják eldönteni, hogy mi lenne jó egy nőnek, pl. ha egy nő megszűli azt a gyermeket, mert nem vetetheti el, mi lesz azzal a gyerekkel, az utcára kerül vagy esetleg egy intézetbe? Tehát ezt a törvényt a nők döntsék el (pl. népszavazással).

(V. Edit): – Én 17 éves vagyok, egy év múlva érettségizem, félek attól, hogy munkanélküli leszek. Szeretnénk többen hasonló korúak, ha a Tisztelt Parla-

ment az ifjúság gondjaival többet foglalkozna.

(N. Ágnes): – Ne legyen viszálykodás, gyűlölködés a különböző nemzeti-ségű emberek között. Szeretném, ha mindenki megfelelő körülmények között élhetne.

(Zs. Andrea): – Én minden alkalommal megnéztem a Parlamentet a Televízióban, és megdöbbenéssel tapasztalom az érdektelen arcokat, amelyek sorsunkról döntenek és ők azok, akik törvényeket alkotnak.

(S. Mónika): – Továbbra is vannak olyan vezetők, akik 20-szor többet keresnek, mint a dolgozók, akik előállítják, megteremtik az értékeket. A fizetésük sokszor csak annyira elég, hogy ki tudják fizetni az egy hónapra eső adót, villanyszámlát stb.

És akkor hol van még a többi szükségleti cikk?

(M. Melinda): – Sajnos egy fiatal házaspár, aki családot akar alapítani, csak úgy tud manapság megélni, ha a szülei segítik.

Mi van azokkal, akiket nem segítenek?

HALÁL

A Szállást Biztosító Idősek Klubjának lakója Szujó Vincéné 1991. október 23-án rosszul lett és ezt közölte gondozónőjével, aki tolokocsin elvitte az orvosi ügyeletre, ahol gyógyszeres kezelést kapott.

24-én a hajnali órákig aludt a beteg, majd később rosszabbodott az állapota, értetlenül félrebeszélte, elkezdett vetkőzni. 5.15-kor már olyan állapotba került, hogy szükségessé vált az orvosi beavatkozás. A gondozónő telefonhívására az ügyeletes orvostól dr. Veréb Lajostól nem kapott segítséget. 7.45-kor megismétlődött a segítségkérés, de az orvos válasza az volt, hogy majd az őt váltó orvos kolléga megy ki a beteghez.

(Az említett szállás 150 méterre van attól az épülettől, ahol két orvos látja el az ügyeleteset!)

Újabb hívásra 8.55-kor került sor, melyre a váltótárs, dr. Palya József azonnal reagált, a helyszínre sietett és a súlyos állapotban lévő 65 éves asszonyt Békéscsabára a kórházba szállíttatta.

Néhány óra múlva érkezett a sajnálatos és tragikus hír, hogy Szujó Vincéné meghalt. Az orvoskollégák egyöntetű véleménye készítette a munkaadót, a Polgármesteri Hivatalt, fegyelmi eljárás kezdeményezésére a két ügyeletes orvos dr. Veréb Lajos és dr. Horkai Kálmán (ő nem tartózkodott az ügyeleten az ominózus órákban – *vajon miért?* – mellesleg az elhalálozott az ő állandó betege volt) ellen.

A szomorú tény a november 12-én tartott önkormányzati ülésen hozta nyilvánosságra a polgármester úr.

HELYESBÍTÉS

E lap múltkori számában a nyugdíjas „Ki mit tud?” c. cikkben téves név szerepel. Helyesen; a rendezvényre meghívást kapott: a Békéscsabai Mozgáskorlátozottak Gyomaendrődi Szervezete, valamint a Mozgáskorlátozottak és Haidirokkantak Gyomaendrődi Egyesülete. A tévedésért szíves elnézésüket kérem.

Megyeriné Csapó Ildikó

APRÓHIRDETÉS

Újra megnyílt! Endrődön a Blaha u. 19. sz. alatt termelőiáron szuper minőségű női divatáru, kabátok, baseball dzsekik, pamutárúk.

A nyugdíjastalálkozó tanulságai

Október 15-én a Katona József Művelődési Központban megtartott nyugdíjastalálkozás után meghívót kaptunk a gyomaendrődi I. Sz. Nyugdíjas Klub vezetője és a tagság részéről, hogy november hó 14-én a Déryné Művelődési Házban újra találkozásra invitálnak bennünket.

Ezen meghívást elfogadva lázas készülődéssel a meghatározott napon meg is jelentünk mintegy 60 fős nyugdíjas tagsággal.

Megjelenésünkkor érdekes tanulságnak lehettünk fül- és szemtanúi, ami arra az elgondolkodásra készítetett, hogy tollat fogva, igen hasznos jelenséget megírjak.

Már a fogadtatásunkon érezhető volt, hogy valamelyest kicsit eltérő hangon történik. Igen sokszor hangzott el a rokon és sógor, valamint éppen a nász megszólítás. Szerényen, egyszerűen megterített asztalhoz ülve, a további gyülekezés folytán ezt a megszólítást észleltük. A vendéglátó nyugdíjasklub vezetője szerény üdvözléssel köszöntötte Megyeriné Csapó Ildikót, a művelődési ház vezetőjét, a meghívott vendégeket, s a nyugdíjas tagokat.

Kedves figyelmességgel és nagy tisztelettel kérte a gyomaendrődi II. Sz. Nyugdíjas Klub részéről megjelent tagokat, hogy szórakoztató műsoraikkal járuljanak hozzá a találkozási esténk megnyitásához. Gyomaendrődi II. Sz. Nyugdíjas Klub jelenlévő tagjai elfogadva a felkérést, mintegy másfél óra terjedelmű műsorral: egyéni szólóénekek

számokkal, verselésekkel, különböző szórakoztató jelenetekkel és monológgal adták kifejezésüket ezen nyugdíjas találkozáshoz.

Ezt követően friss kaláccsal és teával történt megvendégléssel és egybehangzó zenével, amelyet Timár Lajos harmonikás kísért, még inkább növelte az ismerkedés és barátkozási estélyt.

A vendéglátó I. Sz. Nyugdíjas Klub tagjai nagyra értékelhető kórusban előadott magyarnóta és népdal számai és több egyéni szólóénekekkel, versmondással, nagyon szívhez szólóan adták kölcsönös tiszteletüket ezen nyugdíjas tagok találkozására és megjelenésére.

Szünni nem akaró vastappsal ért véget a késő éjszakába nyúló mintegy 140 tag jelenlétében a valódi kulturált, gazdag Ki mit tud? nyugdíjastalálkozó.

Búcsúzáskor hosszasan kísérve, annak a hangnak adtak kifejezést a vendéglátók, hogy többször is találkozhatnánk, hiszen nem is vagyunk olyan messze egymástól.

Már a várt autóbuszra felszállva még a dalt dúdolgató hangulatos közösség között jutott eszembe, hogy tényleg nem is vagyunk egymáshoz olyan messzi!

A tanulság ebből az, hogy az illetékesek is felszállhatnak egy ilyen autóbuszra, mielőtt városunk életében népszavazást latolgatnak a két település szétválására.

Gellai András

II. Sz. Nyugdíjas Klub vezetője

ÁLLÁSPONT

A szicíliai vérbosszút – aki ismeri a történetét – feltehetőleg mindenki elítéli. Ez ugyan kisarkított példa, de pontosan azt példázza pszichológiai (lélektani) oldalról, hogy a gyűlölködés milyen szintre emelkedhet, ha csíráiban nem rendezik a vizzályt kiváltó okokat, békésen, amíg lehet.

Kinek, kiknek lehet érdekük, hogy két embert, két családot, két nemzetet vagy – jelen esetben – akár „csak” két falut is egymásnak uszítsanak? Olyan két falut, amely gyakorlatilag már összenőtt, egy testté, VÁROSSÁ egyesült, amint az ér patakka, a patakok folyóvá, a folyók tengerre duzzadnak. Kik és milyen megfontolásból próbálják ellenkezőjére fordítani ezen szinte megfordíthatatlan folyamatot?! Miből merítik a bátorságot, az erőt ezen próbálkozásukhoz, mert ugye az OSTOBASÁG ehhez csak kérészeletű zseblámpaelem, egy gyertyaláng, amely könnyen ellobban. De amint a gyertyaláng is képes erdőket, mezőket, falvakat lángra gyújtani, úgy az emberi ostobaságot sem szabad lebecsülnünk, mert szintén nagy KÁROKOZÁSRA képes.

Mi, a Magyar Szocialista Párt gyomaendrői alapszervezetének tagjai elítéljük a VÁROSUNK JÖVŐJE elleni merényletet. Azon erőkkal, csoportokkal, személyekkel értünk egyet, akik Gyomaendrőben, Gyomaendrőd lakóinak békéjében, jobblétében, kulturáltabb életkörülményeiben gondolkodnak, s városunk fejlődéséért munkálkodnak. Velük készek vagyunk mindenkor együttműködni.

A népszavazás kezdeményezése nem egyéb, mint a többség véleményének semmibevétele egy – e témában – már lezajlott szavazás után! Szomorú tényként könyveljük el, hogy Pocsai úr mindehhez a FIDESZ nevén ejtett foltot. Egy olyan párt nevén, amelynek vezetői, parlamenti képviselői – Vele ellentétben – igen okosan, ügyesen, felkészülten, előrelátóan politizálnak sokak megalégedésére.

Mi hiszünk Gyomaendrőd lakóinak bölcsességében s bízunk abban, hogy ez a „HÍR” – még mielőtt városunk kapuin kívülre szárnyalna a sajtó hasábjain – idejekorán csírájában fog elhamvadni most és mindörökre.

MSZP

gyomaendrői szervezete

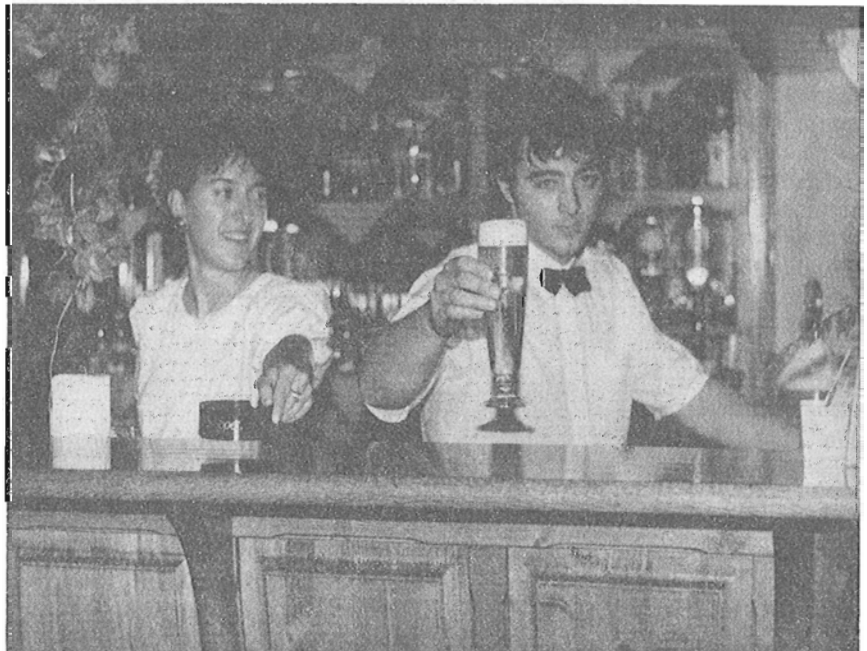
December havi programok

KATONA JÓZSEF MŰVELŐDÉSI KÖZPONT

1–3.	9–18.00	Bútorvásár (kárpitozott ülő- és fekvőbútorok)
2.	10–14.00	Ékszerjavítás
3.	18.30	Bibliaismereti sorozat
		6. A CSODÁK
4.		DISZKÓ
5.		DISZKÓ
		– Beatles emlékműsor
11.		DISZKÓ
		– T. BOY együttes
12.		DISZKÓ
13.	9–18.00	KARÁCSONYI BEVÁSÁRLÓ NAP
		– arany-ezüst ékszer, ruhanemű, műszaki cikkek stb. széles választéka várja az érdeklődőket. Karácsonyi fenyővásár!
16.	10–14.00	Ékszerjavítás
17.	18.30	Bibliaismereti sorozat
		7. JÚDÁS
18.		DISZKÓ
19.		DISZKÓ
		– PIEROT
25.		DISZKÓ
		– BNC együttes
26.		DISZKÓ
31.		DISZKÓ
		– MEGLEPETÉS!

DÉRYNÉ MŰVELŐDÉSI HÁZ

5.		Mit hoz a Mikulás? Megtudjátok gyerekek, ha eljöttek a délelőtt 9 órakor kezdődő szabadidős programunkra. Mindenkit szeretettel várunk!
		KARÁCSONYI BEVÁSÁRLÓ NAP
12.	8–15.00	Galamb- és kisállat kiállítás
19–20		SZÜNIDEI PROGRAM GYEREKEKNEK
21–22–23–		– videózás, játék, pingpong
28–29–30.		CSALÁDI SZILVESZTER
31.		Együtt szilveszterezhet gyermekével.

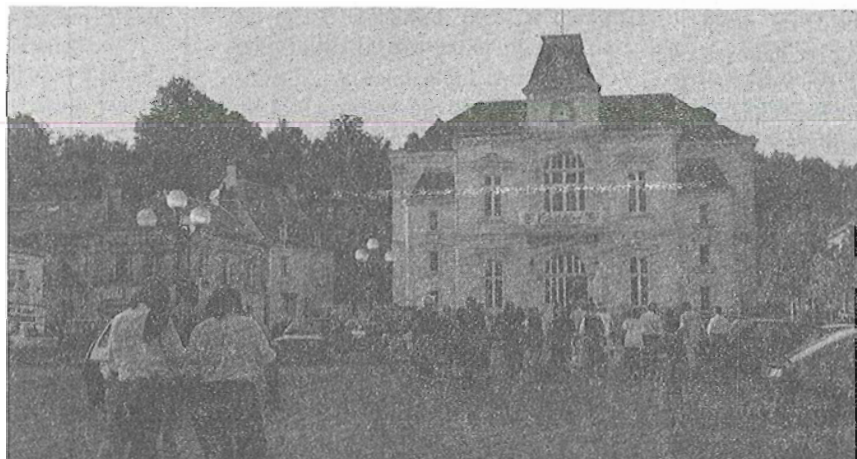

MINDENKI EGÉSZSÉGÉRE!

*CSÁK GYÖRGY magyar–francia szakos tanár úr képei
franciaországi tanulmányútjáról*

**INTRONISATION DES CHEVALIERS par les compagnons
de SAINT VINCENT de VALLÈRES
... akiket lovaggá „ütöttek” (Balról a hetedik az új borlovag)**

**A LANGEAIS-i Városháza épülete
(a II. Nemzetközi CADILLAC-találkozó résztvevőit a város polgármestere köszöntötte...)**

96 Cadillac a Loire völgyében CHINON-ban

MESTEREMBEREK

A következő számunkban megkezdjük azt a sorozatot, ami a kihalófélben lévő vagy ritka mesterséget űző iparosokat mutatja be. Javasataikat szívesen fogadjuk

Kassák Lajos

MESTEREMBEREK

Mi nem vagyunk tudósok, se méla, aranyszájú papok és hősök sem vagyunk, kiket vad csinadratta kísért a csatába s akik most ájultan hevernek a tengerek fenekén, napos hegyeken és a ménkövert mezőkön szerte, szerte az egész világban. A kék firmamentum alatt most bitang vérben fürdenek az órák... De mi már távol vagyunk mindentől. Ülünk a sötét bérkaszárnnyák alján: szótlantul és teljesen, mint maga a megbonthatatlan anyag. Tegnap még sírtunk s holnap, holnap talán a mi dolgunkat csodálja a század. Igen! Mert a mi csúnya tömpe ujjainkból már zsendül a friss erő, s holnap már áldomást tartunk az új falakon. Holnap azbesztből, vasból és roppant gránitból életet dobunk a romokra s félre az államdekorációkkal! a holdvilággal! és az orfeumokkal! Hatalmas felhőkarcolókat építünk majd és játéknak az Eiffel-torony mását. Bazalt talpú hidakat. A terekre új mithoszokat zengő acélból s a döglött sínekre üvöltő, tüzes lokomotívumokat lökünk, hogy ragyogjanak és fussák be a pályát, mint az ég szédületes meteorjai. Új színeket keverünk s a tenger alá új kábeleket húzunk és megejtjük az érett, páratlan asszonyokat, hogy új fajtát dajkáljon a föld s örüljenek az új költők, akik az idők új arcát éneklék előttünk: Rómában, Párisban, Moszkvában, Berlinben, Londonban és Budapesten.

Báli meghívó

A Kner Nyomdaipari Múzeum érdekessége

Mindnyájunk védelmében

Régi panaszunk nekünk, az endrődi településen lakóknak, hogy sok a kóbor kutya. Gyakran megtámadnak bennünket és bizony harapnak is. Csak tetézi a bajt, hogy a gazdájuknál élő kutyákat este elengedik láncaikról, s ahol rossz a kerítés, azok is az utcán vannak.

Jó párszor szenvedtem harapástól, vagy szoknyám, táskám sérült. Október végén fényes nappal szemtanúi voltunk két esetben ismerőseimmel a Melódia presszó közelében. Egy férfi bokájába harapott, a nadrágját elszakította a környéken élő, zsemleszínű kutya. Később ugyanott egy biciklit toló nő velúrcsizmáját harapta át. A Décsi u. 4. sz. előtt élő vörös kutya évek óta a környék réme, nem kímélve a 80 év felettieket sem, akiknél az ijedés egymagában is súlyos ártalom. Ezek mindennapi esetek. H. A. -né október végén bejelentést tett a kirendeltségen, de az intézkedés elmaradt.

A kóbor kutyák beoltva sincsenek! Alapvető igénye a lakosoknak, hogy nyugodtan, félelem és balesetveszély

nélkül éljenek, s ehhez a mindenkori falusi vagy városi vezetők biztosítsák a feltételeket.

Régen pl. minden településen alkalmaztak gyepmestert, aki gondoskodott a kóbor állatok befogásáról. Párszor, testületi ülésen jeleztem ennek fontosságát, hamis ebek helyét stb., de ezt – úgy látszik – jelentéktelen ügynek tartja a városi vezetés. Őszinte elismerésem eddigi tevékenységükért, de mindnyájunk egészségvédelme kicsit több törődést igényel. Valamennyiünk nevében ezúton kérem városunk igen tisztelt vezetőit a sürgős intézkedésre.

Hiszem, hogy végre megértik panaszunk, igényünk fontosságát, az intézkedésükkel nem várnak addig, amíg esetleg nagyobb tragédia nem történik, netán egy képviselő nem szerez „személyes tapasztalatot” saját bőrén.

Tudjuk, nincs sok pénze a városnak, viszont panaszunk orvoslására kell, hogy jusson, mert nem Afrikában élünk.

Hanyecz Margit

Hátfájás

Az emberek többsége találkozik e kellemetlen betegséggel, ami váratlanul támad; míg a nőknél inkább 60 év felett jön elő, addig a férfiak már 40 éves koruk után szenvednek tőle. Az okok között szerepelhet izomgörcs, csontkínövés, gerinc- és porckorong-rendellenesség, melyekről a beteg nem tehet. De a legtöbb esetben megelőzhető a komolyabb lebetegedés.

Az ember állandóan hajol, forog, mozog, gerincének hajlékonyan kell lennie. Ezt az biztosítja, hogy huszonnégy csigolyája között kb. két és fél centis részek vannak, ahol a szívós, porcos ínszalagból álló porckorongok találhatóak, melyek nem engedik összecusúzni a csigolyákat. A porckorongok anyaga a közepe részen kocsonyás, ez teszi rugalmasá a gerincet. De ha a folyamatos igénybevétel repedéseket okoz a porgyűrűben, akkor a repedésekbe befolyhat a kocsonya, és a porckorong kidudorodik. Erős terhelés esetén a kocsonya kipréselődhet a korong belsejéből, ekkor beszélünk porckorongsérvről. Súlyos esetben a porckorongsérvtől annyira nyomhatja a gerincből kiinduló idegyököket, hogy a láb részben vagy teljesen megbénulhat: ilyenkor valamilyen sebészi beavatkozás elkerülhetetlen.

Mi tehát a teendő, ha hirtelen belénk áll a hát-, illetve derékfájás? Forduljunk

orvoshoz, aki valószínűleg néhány napos fekvést fog javasolni, de fájdalomcsillapító és gyulladáscsökkentő orvosságot is felír. Néhány nap után keressünk fel egy ortopédszakorvost, aki a hátfájások specialistája; kis kalapácsával ellenőrzi reflexeinket, és ha azok jól működnek, nincs komoly baj, vagyis egyszerű izomrándulásról van szó. A legtöbb izomgörcs magától meggyógyul, de gyógyszerekkel, fizioterápiás kezeléssel, tornázással, masszázssal és elektromos ingerléssel a folyamat felgyorsítható. Létezik még egy ún. „manipulatív gyógyítás” is, amit a természetgyógyászok végeznek a beteg izmok, idegek és egyéb részek „helyre rakásával”.

Hogyan előzhetjük meg a rettegett hátfájást? Tanuljuk meg a helyes – egyenes – testtartást, ami csökkenti a gerinc nehezedő nyomását. Ne ülünk órák hosszat egy helyben, álljunk fel gyakran, mozgassuk meg hátizmainkat. Fekhelyünk legyen kemény, aludjunk oldalra fordulva, és rendszeresen tornázzunk illetve sportoljunk; ez lehet úszás, kocogás, szobakerékpározás stb. Végül ügyeljünk arra, hogy ne szedjünk fel felesleges kilókat, amelyek igencsak megterhelik a gerincet. A hátfájás el fog tűnni az életünkben, és nemcsak egészségesebbek, de kiegyensúlyozottabbak is leszünk.

HIRDETMÉNY

Gyomaendrőd Város
Önkormányzata
kéri azon vállalkozók
jelentkezését,
akik az új piactéren

üzlethelyiséget igényelnek

Jelentkezni
a Polgármesteri Hivatalnál
lehet írásban
1992. december 15-ig

Gyomaendrőd Város
Önkormányzata

Az Endrőd és Vidéke Takarékszövetkezet meghirdeti eladásra az alább felsorolt ingatlanokat:

- **Gyomaendrőd, Fő út 17. sz. alatti irodaházat**
46-os főút mellett, garázsokkal ellátott földszintes épület
- **Gyomaendrőd Külterületi majort (Béla-tanya)**
ahol jó állapotban lévő mérlegház, daráló helyiség található
- **Gyomaendrőd Vásártéri Gépkocsi-telepet**
Fő út mellett lévő fedett telephely

Érdeklődni lehet az Endrőd és Vidéke Takarékszövetkezet üzletági osztályán a következő címen:
Gyomaendrőd, Fő út 1/1. – Telefon: 67/86-881, 67/86-543

Gyomaendrőd Híradó

Gyomaendrőd Város Önkormányzatának lapja.
Felelős szerkesztő: Hajdú László. Kiadja: Gyomaendrőd Képviselő-testülete. Gyomaendrőd, Szabadság tér 1.
Telefon: 67/86-320. Felelős kiadó: dr. Frankó Károly polgármester.
Készült a Gyomai Kner Nyomdában, a nyomda alapításának 110. esztendejében
Gyomaendrőd, Kossuth u. 10-12.
Felelős vezető: Papp Lajos ügyvezető igazgató. Terjesztik a gyomaendrőd postahivatalok, diákok és kereskedők.
Engedélyszám: III/PHF/108/BE ISSN 0238-8391